

Har multicolor

pentru vremuri cenușii
II

Acest material nu este un studiu biblic, ci un
ghid pentru studiu biblic.

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă “Harul”
Titan-București
octombrie-decembrie
2016

Expresia ***încingeți-vă coapsele minții*** este greu de înțeles pentru noi, europenii moderni. Expresia face referire la obiceiul oriental antic de a-și strânge mantaua lungă cu ajutorul unui brâu în jurul coapselor, atunci când omul simplu sau soldatul trebuia să plece, să fugă, să meargă în grabă la treabă sau la luptă (cf. 1 Regi 18:46; 2 Regi 4:29; 9:1). Ideea este de a trece la acțiune, așa cum traduc unele variante: „Pregătiți-vă mintea pentru acțiune!”, „Fiți gata de plecare, de acțiune!” (cf. Exod 12:11; Luca 12:35-36). Creștinul mântuit trebuie să fie mereu în alertă spirituală, gata să aplice Cuvântul, gata de acțiune acolo unde Dumnezeu îl trimite, pregătit pentru lupta spirituală.

Aceeași expresie folosită de Petru este folosită și de Pavel când descrie armura creștinului (Efeseni 6:14): *Stați gata dar, având coapsele încinse cu adevărul...* Asta înseamnă: *Fiți gata să împliniți adevărul! Fiți gata de acțiune!* Există o bătălie spirituală în care creștinii sunt învinși adesea: bătălia pentru împlinirea Cuvântului!

Scrieți mai jos câteva adevăruri pe care le știți din Biblie.

Scrieți, de asemenea, cum le puteți aplica săptămâna aceasta.

Rugați-vă cu grupul pentru a fi împlinitori ai Cuvântului, nu doar cunoscători.

Putem să ne pierdem concentrarea spirituală prin distragerea atenției de către lucruri „bune”: cariera, posesiunile, ideile filosofice nebiblice, prietenii, diplomele, hobby-urile etc. Petru mai folosește același termen în 4:7 și 5:8 în contextul vegherii în rugăciune și al păzirii de cel rău.

Expresia **fiți treji** are sensul de „a păstra mintea limpede, neintoxicată cu vin sau alte substanțe”. **Fiți treji**, adică **nu fiți beți!** Textul interzice beția prin băuturi alcoolice care tulbură mintea și slăbesc capacitatea de veghere și alertă spirituală. De asemenea, Petru condamnă și orice formă de intoxicare a minții (cu idei, mentalități, dependențe), care poate slăbi luciditatea spirituală, discernământul, capacitatea de acțiune imediată. Și lenevia mentală poate conduce, de asemenea, la păcat. Petru știe cât de ușor putem fi distrași de la cele spirituale prin lucrurile pământești (Matei 4:19; Colos. 3:2-3; 1 Ioan 2:15-17).

Studiați următoarele texte biblice și scrieți de ce lucruri ar trebui să ne păzim mintea și cum putem preveni „beția spirituală”. Care sunt influențele care ne pot adormi sau atenua discernământul spiritual? Discutați și aplicați, cum ne putem păzi practic de aceste influențe.

Matei 4:19-20

Luca 17:26-30

Luca 21:34-36

Coloseni 3:2-3

---

1 Ioan 2:15-17

---

1 Petru 4:7

---

1 Petru 5:8

Imperativul acestui verset este ***puneți-vă toată nădejdea în harul...*** De observat că reapare *nădejdea*, despre care Petru a vorbit în 1:3, despre care spune că este *vie*. El îi îndeamnă pe creștini să își ***pună toată nădejdea în harul*** lui Dumnezeu. Asta înseamnă că nu mai este loc pentru absolut nimic de pe pământ în care creștinii ar trebui să-și pună nădejdea: nici în bani, nici în relații, nici în copii, nici în prieteni, nici în abilități etc. Creștinul este omul care joacă totul pe o singură carte: cartea harului care va fi adus la arătarea lui Isus Hristos. Punct. Aceasta înseamnă o speranță foarte puternică, nu o simplă năzuință, așteptare vagă sau dorință. E vorba de o așteptare atât de puternică, încât poți acționa pe baza ei (Luca 6:34; Filipeni 2:19, 23). Această speranță puternică nu doar ne dă putere să așteptăm revenirea Mântuitorului, ci ne determină să ne reordonăm prioritățile în funcție de agenda Împărăției (Matei 6:19, 21, 24) și să trăim în sfințenie (1 Ioan 3:3). Nădejdea creștină este mai mult decât o emoție, este un act de voință care determină acțiuni ferme.

Întrucât Petru va trece la o parte aplicativă, acest apel la nădejde este un punct de tranziție către restul epistolei. Dacă destinatarii lui Petru știu adevărurile minunate despre mântuirea lui Dumnezeu (1:1-12) și dacă văd răsplătirea adusă de revenirea lui Hristos (1:13),

atunci vor fi gata să lupte pentru a trăi o viață de sfințenie în așteptarea Mântuitorului (1:14-16).

Harul adus la **arătarea lui Isus Hristos** readuce în discuție atât **harul** din 1:1, cât și **moștenirea** (1:4), **lauda, slava, cinstea** (1:7).

Expresia **arătarea lui Isus Hristos** este aceeași cu care se deschide cartea Apocalipsa. Termenul **apokalupsei**, tradus de Cornilescu „arătarea” în 1 Petru 1:13 și cu „descoperirea” în Apocalipsa 1:1, înseamnă „dezvelirea, dezvăluirea, a da vălul la o parte”. *Dacă doar pentru viața aceasta ne-am pus încrederea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre oameni*, spune Pavel (1 Corinteni 15:19). Creștinul iubește venirea lui Hristos (2 Timotei 4:8), pentru că toată nădejdea lui este pusă în harul adus de Isus atunci, la revenirea Sa.

Structura gramaticală a versetului prezintă un șir de acțiuni: *pregătiți-vă mintea pentru acțiune* (timpul verbal indică o acțiune înaintea acțiunii principale); *fiți treji* (timpul verbal indică o acțiune în același timp cu acțiunea principală); *nădăjduiți cu totul în harul adus de Hristos la revenirea Lui* (verbul principal al frazei la imperativ). Rezultă că Petru vrea să spună: În primul rând pregătiți-vă mintea, fiți gata să vă gândiți la lucrările lui Dumnezeu și să-L ascultați imediat când vă cheamă la acțiune. Apoi, în timp ce sunteți într-o stare de alertă spirituală, așteptați cu toată încrederea harul care vă va fi adus la revenirea lui Hristos.

Studiază 1 Corinteni 15:19 și 1 Ioan 3:3. Cum poți dovedi practic săptămâna aceasta că Îl aștepti pe Hristos și că asta este cea mai mare așteptare a vieții tale.

Fă o listă cu alte așteptări pe care le ai de la viața aceasta.

---

1 Petru 1:14-16 Fiți sfinți!

Ca niște copii ascultători,

nu vă lăsați târâți în poftele,

pe care le aveți altădată,

când erați în

neștiință.

Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt,
fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră.

Căci este scris:

„Fiți sfinți, **căci Eu sunt sfânt**”.

ADEVĂRUL APROFUNDAT și APLICAT Harul în adâncime și în acțiune (Ezra 7:10; Iacov 1:25)

Cum îi numește Petru pe destinatarii scrisorii sale?

Cum mai pot fi copiii, altfel decât ascultători?

De cine trebuie să asculte copiii, în general?

De cine trebuie să asculte copiii lui Dumnezeu?

Ce legătură este între neștiință și neascultare? Dar între știință și ascultare?

Care este modelul de sfințenie al creștinului? De ce?

Căutați pasaje din Biblie care vorbesc despre sfințenia lui Dumnezeu și analizați-le.

Ce înseamnă că Dumnezeu este sfânt?

Ce înseamnă pentru un copil de Dumnezeu să fie sfânt?

De ce sfințenia pentru Dumnezeu este un atribut al caracterului Său, iar pentru credincios este un atribut al comportamentului?

Această comparație, *Ca niște copii ascultători*, trebuie înțeleasă în relație cu „Dumnezeu Tatăl”, care „ne-a născut din nou” (1:2), cu „dragostea de frați neprefăcută”, pe care o reclamă statutul de creștin (1:22) și cu imaginea unor „prunci născuți de curând”, care au nevoie de „laptele duhovnicesc și curat” (2:2), ca să crească sănătos. Contextul primului capitol este dominat de adevărul mântuirii, care în complexitatea ei are și dimensiunea înfierii noastre în familia lui Dumnezeu. Construcția gramaticală este una genitivală în original: „copii ai ascultării” (vezi expresia lui Pavel în Efeseni 2:3 „copii ai mâniei”). Termenul *ascultare* este același folosit în 1:2 și are același sens. Nu este vorba de ascultarea inițială de evanghelie spre mântuire, ci de ascultarea continuă a celor născuți din nou prin evanghelie (cf. 1:22). Este vorba de ascultarea specifică relației Tată-fiu.

Acestă expresie introduce al doilea imperativ practic al lui Petru pentru destinatarii săi: *nu vă lăsați târâți în poftete...* (primul fusese: *puneți-vă toată nădejdea în harul...* 1:13).

Acest al doilea îndemn, **nu vă lăsați târâți**, mai apare doar o singură dată în Noul Testament, în Romani 12:2 „Nu vă potriviți chipului veacului...”. Ideea principală este de *a-ți modela gândirea sau viața după...* sau „a intra în niște tipare de gândire sau de comportament”. Petru vrea să spună că ascultarea de Dumnezeu și sfințirea vieții sunt total incompatibile cu viața „naturală” și dorințele ei, a celor nenăscuți din nou. Creștinul vrea să facă voia lui Dumnezeu, ceea ce este în contrast cu voia firii noastre păcătoase (Romani 6:12, 13).

Petru numește starea anterioară nașterii din nou, „neștiință” sau „ignoranță”. Asta înseamnă ignoranță față de Dumnezeu și față de legile Lui (cf. Pavel în Fapte 17:30, 31). Pentru oamenii nenăscuți din nou **poftele** sunt cele care dictează tiparul de gândire și comportament. Este suficient să observăm societatea în care trăim azi și să vedem că *pasiunile păcătoase* îi mână în luptă pe cei care militează pentru legalizarea avortului, prostituției, familiei homosexuale, poligamiei etc.

Cuvinte-cheie explicate

Așadar, Petru îi îndeamnă pe destinatarii lui: nu vă lăsați caracterul modelat de dorințele vechi din vremea neștiinței voastre. Faptul că Petru dă un astfel de îndemn înseamnă că el știa că aceste dorințe păcătoase nu dispar odată cu nașterea din nou, ci rămân acolo în inima copilului născut din nou și pot exercita o influență foarte mare, dacă nu sunt puse sub controlul Duhului Sfânt. Pavel explică și el că, prin puterea Duhului Sfânt, creștinul poate avea victorii semnificative asupra dorințelor lui păcătoase (Romani 6:11-14; Galateni 5:24).

Deși termenul original pentru „**pofte**”, *epithymia*, în alte contexte se referă și la dorințe bune, nu doar la cele păcătoase, ori de câte ori îl folosește, Petru îi dă conotația negativă de dorințe păcătoase care îl îndepărtează pe om de ascultarea de legile lui Dumnezeu (2:11; 4:2, 3; 2 Petru 1:4; 2:10, 18; 3:3).

Care sunt poftele păcătoase pe care le aveți înainte de nașterea din nou, iar acum sunt controlate de Duhul Sfânt?

Cu ce dorințe păcătoase vă mai confrunțați încă?

Ce se poate spune despre un creștin care știe ce trebuie să facă și totuși nu ascultă?

Mărturisiți Domnului domeniile în care vă este greu să ascultați. Cereți ajutor unui credincios cu maturitate spirituală în acele domenii.

Ci crează contrast între ce s-a spus și ce urmează. Viața creștină nu este o listă de NU-uri: *Nu vă lăsați târați în poftele de altădată* etc., ci o serie de DA-uri: **Fiți sfinți**... Grija cea mai mare a creștinului născut din nou nu este să nu se lase modelat de poftele vechi, ci să fie modelat de Modelul Tatălui. Copiii învață prin imitație. După cum Tatăl este sfânt, fiți și voi sfânt! Acesta este tiparul care trebuie să ne modeleze viața. Sfințirea vieții noastre trebuie modelată după Sfințenia Tatălui, nu după standardele societății. Acesta este imperativul pentru copiii Aceluia pe care îngerii Îl aclamă neîncetat ca Sfânt: **Fiți sfinți!**

Ce înseamnă că El este **sfânt**? Tot ce era declarat sfânt în vechiul Testament era *separat* de uzul profan și *dedicat* glorificării lui Dumnezeu (Exod 19:4-6; 20:11; 26:34; Zaharia 14:20-21). Dumnezeu este Cel sfânt, adică El este separat complet de păcat și dedicat glorificării Sale (Psalmi 71:22; 78:41; 89:18; Isaia 1:4; 5:19, 24; 6:3). Ideea sfințeniei pentru copiii lui Dumnezeu nu are doar un sens general de separarea față de păcat, ci și un sens foarte specific al separării morale de rău și al dedicării pentru o viață de curăție.

Care este modelul? ***Cel ce v-a chemat...*** Petru repetă ideea *chemării* de mai multe ori în epistola sa (2:9, 21; 3:9; 5:10; 2 Petru 1:3) pentru a sublinia că Tatăl a luat inițiativa mântuirii noastre, El ne-a chemat din întuneric la lumină și la părtășia cu Fiul Său. În părtășia cu El este și cheia puterii de a fi ca El.

Este de remarcat faptul că Dumnezeu **este sfânt în caracterul Lui**, iar nouă ni se cere **să fim sfinți în comportamentul nostru**. Dumnezeu știe că în starea păcătoasă de acum, până nu vom fi izbăviți de prezența păcatului din noi la învierea de apoi, noi nu putem fi sfinți în totalitate în

caracterul nostru. Cei care cred și propovăduiesc asta se înșală singuri și îi amăgesc și pe alții. Noi suntem într-un proces de sfințire a vieții care a început la nașterea din nou și se va desăvârși la revenirea lui Hristos, când vom fi glorificați.

De ce să fie un creștin născut din nou sfânt? ***Căci este scris...*** Acesta este temeiul, motivația creștinului, necesară și suficientă: ESTE SCRIS. Este scris în natura lui Dumnezeu, este scris în conștiința omului și este scris în Cuvântul lui Dumnezeu (cf. Levitic 11:44, 45; 19:2; 20:26). Ar trebui să fie suficient pentru un creștin faptul că Dumnezeu a scris în Cuvântul Său ce este bine și ce este rău, că El a stabilit adevărul moral absolut care reflectă caracterul Său. Ce iubește El este bun, ce urăște El este rău. Copiii ar trebui să-și imite Tatăl (Efeseni 5:1; Coloseni 3:9-10). A fi ca El este cel mai bun mod de a fi.

Petru spune: Fiți sfinți ***în toată purtarea voastră...*** Cuvântul „purtarea”, în sensul de comportament, este foarte des folosit de Petru, de opt ori din totalul de treisprezece ori în tot Noul Testament. Petru îl folosește pentru a se referi la tipare greșite de comportament ale celor necredincioși (1:18), dar și pentru tiparele bune de comportament ale celor credincioși (2:12; 3:1, 2, 16). A fi sfânt cum este Dumnezeu sfânt înseamnă nu doar să evităm păcatele exterioare, ci și să cultivăm în inima noastră o desfătare în Dumnezeu și în sfințenia Sa.

Faceți o listă cu lucruri, fapte, idei, comportamente la care ați renunțat când ați devenit creștin.

Faceți o listă cu lucruri, fapte, idei, comportamente cu care s-a înnoit viața dvs. după ce ați fost născut din nou.

Cum putem învăța prin imitație să fim sfinți ca Tatăl nostru?

Împărtășiți grupului situații în care purtarea dvs. nu a fost demnă de un Dumnezeu sfânt.

Ce rol are Duhul Sfânt în sfințirea noastră?

Ce rol are comunitatea creștină în sfințirea vieții noastre?

În ce domenii le este cel mai greu creștinilor azi să fie sfinți în purtare (vorbire, finanțe, relații, serviciu, trafic, muncă etc.)?

---

1 Petru 1:17-19 Purtați-vă cu frică

Și dacă chemați ca Tată

pe Cel ce judecă

fără părtinire

pe fiecare după faptele lui,

purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre;

căci știți că

nu cu lucruri pieritoare,

cu argint sau cu aur,

ați fost răscumpărați

din felul deșert de viețuire,

pe care-l moșteniserăți de la

părinții voștri,

ci cu sângele scump al lui Hristos,

Mielul fără cusur și fără prihană.

ADEVĂRUL APROFUNDAT și APLICAT

Harul în adâncime și în acțiune (Ezra 7:10; Iacov 1:25)

Cum îl cheamă copiii născuți din nou pe Dumnezeu?

De ce îl cheamă copiii pe tata?

Cum mai este numit Dumnezeu în afară de Tată?

Cum este judecata Lui?

De ce ar trebui să le fie frică copiilor de Tatăl și Judecătorul lor?

De ce *frica* este pusă în relație cu *purtarea*?

Care trebuie să fie motivația creștinilor pentru un comportament sfânt?

Din ce ne-a răscumpărat Dumnezeu?

Prin ce ne-a răscumpărat Dumnezeu?

Cum este viața fără Dumnezeu? De ce?

Cum ar trebui să fie viața cu Dumnezeu? De ce?

---

*Și dacă chemați ca Tată pe Dumnezeu... Petru presupune că destinatarii lui sunt copiii lui Dumnezeu și că Îl cheamă prin rugăciune în ajutor, așa cum un copil apelează la tatăl lui (Romani 10:13; 1 Corinteni 1:3; 2 Timotei 2:22). Verbul *a chema* se referă la „a chema în ajutor, a apela la cineva”. Timpul prezent al verbului indică faptul că era o practică obișnuită, o marcă a creștinului să apeleze la Dumnezeu ca Tată.*

Petru continuă seria de imperative care să modeleze practica creștină a destinatarilor lui. *Purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre... Această frică de Tatăl, care judecă imparțial pe copiii Lui, se poate referi la disciplina pe care Dumnezeu ca Tată o aplică fiilor Lui.*

Însă Petru îi avertizează, că ei care Îl cheamă pe Dumnezeu ca Tată, nu trebuie să uite că El este și Judecător, și încă unul drept, imparțial, *care judecă pe fiecare după fapta lui*. Tatăl îi iubește, îi ajută, dar îi și disciplinează pe copiii Lui (Romani 14:12; 1 Corinteni 3:10-15;

2 Corinteni 5:10; Evrei 12:4-11). În consecință, ei nu trebuie să abuzeze de relația Tată-fiu, ci să trăiască cu frică, teamă sfântă, respect și gata să accepte mustrarea și disciplinarea. Așadar, Petru îi îndeamnă să le fie frică de disciplinarea lui Dumnezeu, ca încă o motivație pentru a trăi în sfințenie **în timpul pribegiei** lor spre patria cerească.

Frica de Dumnezeu Judecătorul se referă la judecata pe care o face Dumnezeu copiilor lui acum, ca să nu fie condamnați odată cu lumea. Judecata de care vorbește Petru nu poate fi judecata finală a mâniei lui Dumnezeu, pentru că ei, copiii lui Dumnezeu, nu trebuie să aibă frică de condamnarea finală. Mai mult decât atât, Petru spune că Dumnezeu judecă la timpul prezent, acum (cf. 4:14, 17). Dumnezeu ca Tată al copiilor Lui născuți din nou îi judecă, **fără părtinire pe fiecare**, și îi disciplinează pentru a-i păstra în ascultare.

Expresia **în timpul pribegiei** rezonează cu statutul de rezidenți, pelerini, călători pe pământ spre patria de sus. Frica de Dumnezeu este un semn distinctiv al Bisericii Noului Testament (Fapte 5:5, 11; 9:31; 2 Corinteni 7:11, 15 etc.). Frica de Domnul dovedește maturitatea bisericii și a credinciosului (2 Corinteni 7:1; Filipeni 2:12).

Căci știți... în original se continuă aceeași frază: purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre, **știind că...** Tatăl a plătit un **preț** atât de mare pentru **răscumpărarea** voastră.

Termenul utilizat de Petru pentru **răscumpărare** se folosea în contextul secular pentru situația în care cineva elibera un sclav, plătind prețul pentru el, sau niște ostatici luați de dușmani.

Din ce sclavie ne-a răscumpărat Tatăl? Din **felul deșert de viețuire, moștenit de la părinți...** Adică dintr-un tipar de gândire și viețuire care nu ne împlinea deloc, ci ne lăsa sufletul pustiu. Termenul **deșert** este cel folosit de Solomon în Eclesiastul și apare în 1 Corinteni 15:17 și Tit 3:9, tradus ca **zadarnice**, în sensul de „inutile”, „fără sens”. O dovadă vie a convertirii este să abandonezi

tiparele păcătoase de viață, care au o mare influență și greutate pentru că sunt moștenite de generații întregi, au devenit tradiții adânc înrădăcinate în societate. Lanțul eredității și al obiceiurilor moștenite este frânt în Hristos.

Petru folosește din nou comparația cu metale prețioase (aur, argint, pietre prețioase cf. 1:7) pentru a arăta superioritatea în valoare a realităților spirituale față de cele materiale. **Aurul și argintul** intră în categoria lucrurilor **pieritoare**, adică trecătoare; pe când sângele lui Isus și răscumpărarea Lui sunt veșnice.

Sângele lui Mesia este **scump**, iar **Mielul** este **fără cusur și fără prihană**, exact cum cerea Dumnezeu ca să poată face ispășire pentru păcatele noastre (Exod 12:5). Prin sângele Lui avem răscumpărare, intrare liberă la Tatăl și iertare ori de câte ori se întâmplă să păcătuim accidental. Acesta este prețul răscumpărării noastre, chiar viața Fiului lui Dumnezeu. Creștinii nu trebuie niciodată să uite sau să subestimeze prețul răscumpărării: sângele Mielului lui Dumnezeu (Ioan 1:31). El ne-a răscumpărat din robia poftelor păcătoase, din ignoranță față de Dumnezeu, dintr-o viață iluzorie fără sens și de toate tarele moștenite de la strămoșii noștri. El ne-a răscumpărat prin sângele lui Isus Hristos, Mielul lui Dumnezeu cunoscut înainte de întemeierea lumii.

Gândește-te la situații în care nu ai acceptat mustrarea Tatălui. De ce crezi că ai respins-o?

Cum te disciplinează Dumnezeu?

Care este legătura dintre sfîntire și disciplinare?

---

1 Petru 1:20-21

El a fost cunoscut

mai înainte de întemeierea lumii,

și a fost arătat

la sfârșitul vremurilor

pentru voi,

care, prin El,

sunteți credincioși în Dumnezeu,

care L-a înviat din morți,

și I-a dat slavă,

pentru ca, credința și

nădejdea voastră

să fie în Dumnezeu.

ADEVĂRUL APROFUNDAT și APLICAT

Harul în adâncime și în acțiune (Ezra 7:10; Iacov 1:25)

Cine a fost cunoscut înainte de facerea lumii?

De către cine a fost cunoscut?

Pentru cine a fost arătat Mesia, Mielul, la sfârșitul vremurilor?

Ce înseamnă că prin Hristos suntem credincioși lui Dumnezeu?

În cine este ancorată credința noastră? Cum?

Dar nădejdea noastră?

Ce legătură este între credință și nădejde?

În ce altceva își pun oamenii nădejdea azi? De ce?

El, Mielul lui Dumnezeu, *a fost cunoscut mai înainte de facerea lumii...* Expresia „cunoscut mai înainte” este aceeași folosită în 1:2 („după știința mai dinainte”) și se referă la planul suveran de răscumpărare alcătuit de Dumnezeu Tatăl înainte de facerea lumii. În acel plan divin era cunoscut mai dinainte și păcatul omului, dar și Mielul lui Dumnezeu pentru răscumpărarea lui. Dumnezeu nu a fost luat prin surprindere de căderea lui Adam și nu a trebuit să găsească în pripă un plan de urgență.

Mesia ca Miel era cunoscut mai dinainte de Dumnezeu Tatăl, dar *arătat la sfârșitul vremurilor*. La fel cum Isaac a mers cu tatăl său câteva zile fără să știe cine va fi mielul de jertfă, tot așa umanitatea a trăit zeci de secole fără a ști cine este Mielul lui Dumnezeu. După cum Avraam știa de când a

plecat de acasă cine era rânduit să fie sacrificat, tot așa și Dumnezeu știa de la început cine va răscumpăra omul căzut (cu deosebirea că Dumnezeu cunoștea tot ce avea să se întâmple, iar Avraam avea încă destule necunoscute).

Petru repetă ideea din 1:12, și anume că Mielul cunoscut înainte de întemeierea lumii a fost arătat acum *pentru voi*. Locul destinatarilor lui în planul de răscumpărare este unul privilegiat în raport cu strămoșii lor.

Prin El, adică prin Isus Mesia, voi sunteți acum credincioși lui Dumnezeu (Tatăl). Calea credinței în Dumnezeu este acum Isus (cf. Ioan 14:6). Patriarhii și prorocii Vechiului Testament au anticipat mântuirea prin Mesia, au așteptat-o, dar n-au beneficiat de ea, pentru că au trăit înainte de Hristos. Tot ce au scris ei a pregătit calea

Domnului care urma să vină. Acum, odată ce El a venit, doar prin El putem fi credincioși lui Dumnezeu.

Aceasta este concluzia lui Petru. După ce îi îndeamnă pe destinatarii lui să trăiască în sfințenie (1:14-16), să se teamă de (disciplinarea lui)

Dumnezeu (1:17), care le este Tată, dar și Judecător, care a plătit El Însuși un preț atât de mare pentru răscumpărarea lor (1:18-19), apostolul concluzionează spunând că Dumnezeu de care ei trebuie să se teamă ca Judecător este același Dumnezeu în care ei trebuie să se încreadă ca Salvator. El a planificat răscumpărarea înainte de facerea lumii (1:20a), El L-a trimis pe Mesia la vremea hotărâtă în generația lor (1:20b), El L-a înviat din morți și L-a înălțat în slavă pe Isus Mesia (1:21a); în El, în acest Dumnezeu, trebuie să își pună toată încrederea și speranța orice creștin (1:21b). Credința și nădejdea sunt fațete ale aceleiași monede (Evrei 11:1): credința ne ajută să ne încredem în Dumnezeu pentru a face față vieții creștine aici pe pământ, iar nădejdea ne ajută să ne încredem în Dumnezeu pentru viața viitoare, când se va arăta Hristos.

Termenul „**credincioși**” are sensul de încredere, „vă încredeți în Dumnezeul răscumpărării prin Isus Mielul răscumpărător”. Dumnezeu L-a jertfit pe Isus în locul nostru, dar L-a și **înviat din morți și i-a dat slavă**, adică L-a înălțat la cer în slavă, pentru ca atât **credința**, cât și **nădejdea** noastră să fie puse în Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.

Ce face un om care vrea să fie credincios lui Dumnezeu prin el însuși, nu prin Hristos?

Cum poți dovedi săptămâna aceasta practic că îți pui încrederea în Dumnezeu și nu în alte persoane sau lucruri?

---

1 Petru 1:22-25 Iubiți-vă cu căldură unii pe alții

Deci,

*ca unii care,
prin ascultarea de adevăr,
v-ați curățit sufletele
prin Duhul,
ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută,
iubiți-vă cu căldură unii pe alții,
din toată inima;*

fiindcă

ați fost născuți din nou
*nu dintr-o sămânță, care poate putrezi,
ci dintr-una care nu poate putrezi,
prin Cuvântul lui Dumnezeu,
care este viu și
care rămâne în veac.*

Căci

orice făptură este ca iarba,
*și toată slava ei, ca floarea ierbii.
Iarba se usucă și floarea cade jos,
dar Cuvântul Domnului rămâne în veac.
Și acesta este Cuvântul,
care v-a fost propovăduit
prin Evanghelie.*

ADEVĂRUL APROFUNDAT și APLICAT **Harul în adâncime și în acțiune (Ezra 7:10; Iacov 1:25)**

Care este îndemnul practic al lui Petru din acest paragraf?

Cum trebuie să se iubească creștinii unii pe alții?

Ce înseamnă practic „iubiți-vă cu căldură”?

Ce înseamnă „dragoste de frați neprefăcută”?

Cum este dragostea prefăcută?

Care sunt argumentele lui Petru pe baza cărora le cere credincioșilor acest mod de iubire?

Ce legătură este între curățirea sufletului și iubirea fratelui?

Ce legătură este între nașterea din nou și iubirea fraților creștini?

Cum este Cuvântul lui Dumnezeu prin care am fost născuți din nou?

Cum este orice faptură de pe pământ?

Scrie câteva modalități practice prin care poți dovedi că îi iubești cu căldură și fără prefăcătorie pe frați. Discutați-le cu grupul și aplicați-le.

Expresia „v-ați **curățit sufletele** prin **ascultarea** de adevăr... prin Duhul” se referă la **ascultarea** continuă a credinciosului născut din nou. Este vorba de aceeași ascultare menționată în 1:2, care este parte a procesului de sfințire. De asemenea, **curățirea sufletului** nu se referă la curățirea inițială din momentul convertirii, ci la sfințirea lucrată de Duhul Sfânt după convertire. Există o ascultare de evanghelie și o curățire a Duhului în momentul convertirii, dar contextul imediat este cel al imperativului „fiți sfinți în toată purtarea voastră”, care se referă la trăirea vieții creștine.

Trăirea în ascultare de Cuvânt și curățirea permanentă de păcat sunt premise absolut necesare pentru a putea împlini imperativul „iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima”. Petru înțelege că sfințirea sufletului influențează iubirea aproapei.

Iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima... este îndemnul și mesajul principal al acestui paragraf. ***Iubirea*** intensă despre care vorbește Petru în acest îndemn este ***agape***, iubirea jertfitoare supremă. Înainte însă de ***agape***, el amintește ***dragostea de frați***, adică ***philadelphia***. Aceeași progresie este întâlnită la Petru în 2 Petru 1:5-7. Dragostea de frați sinceră, neprefăcută este rezultatul curățirii sufletului. Abia după ce am parcurs acești doi pași putem ajunge la iubirea ***agape*** din toată inima și cu maximă intensitate.

În concluzie, Petru vrea să spună că „odată ce ați început să creșteți în sfințenie, așa că aveți deja o afecțiune autentică unii față de alții, adânciți și întăriți dragostea pe care o aveți unii față de alții până ajungeți să iubiți cu maximă intensitate, din toată inima, pe toți oamenii”. Aceasta este prima aplicație directă și concretă a lui Petru corelată cu imperatiile sfințeniei.

Scrie câteva modalități practice prin care te asiguri că îți curățești sufletul zilnic.

Cum te-a ajutat săptămâna aceasta „ascultarea de adevăr” să îți curățești sufletul?

Împărtășește câteva pasaje biblice prin care Dumnezeu ți-a vorbit și te-a mustrat săptămâna aceasta?

Pocăiește-te chiar acum de prefăcătorie, de momente în care nu ai fost sincer față de alții (când ai făcut complimente nesincere, când ai vrut să fletezi pe cineva din interes etc.).

Gândește-te la persoane pe care nu le poți iubi din toată inima și cu căldură. Roagă-te și curățește-ți mintea de prejudecăți sau neiertare față de ele. Cere putere de sus ca să le poți iubi din toată inima.

O iubire prefăcută, superficială, rece nu este compatibilă cu iubirea lui Dumnezeu care ne-a născut din nou prin Cuvântul cel veșnic. Iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima, căci asta veți face toată veșnicia, vrea să spună Petru, pentru că ați fost născuți din nou pentru o părtășie veșnică cu Dumnezeu Tatăl și cu toți copiii Lui.

Același contrast al efemerității și al eternității re apare în versetele următoare.

Petru argumentează în favoarea iubirii *agape*, din toată inima, nu doar cu ajutorul curățirii inimii în procesul de sfințire, ci chiar cu începutul vieții spirituale: ***fiindcă ați fost născuți din nou... prin Cuvântul lui Dumnezeu***. Nașterea din nou, care apare 1:3 în relație cu învierea lui Isus Hristos, este pusă acum în relație cu Scripturile. Această sămânță a Cuvântului (vezi Parabola semănătorului) este veșnică, nașterea din nou este o naștere pentru eternitate, astfel că și iubirea care derivă din ele trebuie să fie durabilă.

Petru folosește aici, în 1:25, ***rhema*** pentru ***Cuvânt***, și nu ***logos***, ca în 1:23. Acest cuvânt desemnează Cuvântul scris sau rostit de profeții și apostolii Domnului. ***Acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin evanghelie***. Fragmentele din Cuvânt, scrise sau predicate, sunt de aceeași natură și au aceeași valoare cu acel Cuvânt etern prin care a fost creată lumea.

Petru citează din Isaia 40:6-8 pentru a sublinia vremelnicia fapturilor pământești în contrast cu eternul Cuvânt al lui Dumnezeu. Petru subliniază încă o dată ideea permanenței Cuvântului lui Dumnezeu în contrast cu gloria trecătoare a lumii prezente (putere, faimă, bogăție, sănătate etc.). Doar creștinii care sunt născuți din nou vor trăi cu Dumnezeu pentru eternitate.

Scriveți din memorie zece nume de prieteni, cinci numere de telefon, o poezie scurtă, trei nume de povești pe care le cunoașteți, trei mărci de mașini, zece nume de orașe din România, cinci nume de străzi din București, zece feluri de mâncare, zilele de naștere a trei persoane.

